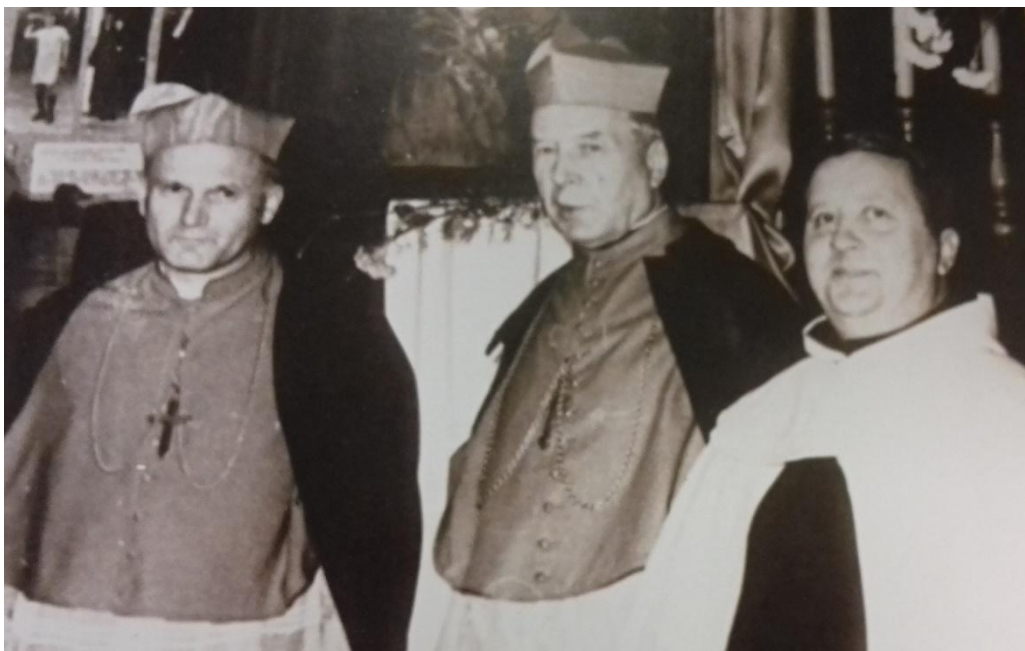

Z Karmelu na ołtarze - Nr 14, listopad 2019

PRYMAS TYSIĄCLECIA I KARMEL TEREZJAŃSKI. REFLEKSJE PRZED BEATYFIKACJĄ

W związku ze zbliżającą się beatyfikacją Czcigodnego Sługi Bożego, ks. kard. Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia, chcemy przywołać przynajmniej niektóre wątki dotyczące jego eklezjalnej posługi mającej związku z Karmelem Terezjańskim. Nie wolno nam najpierw zapomnieć o szczególnym zatroskaniu zasłużonego Prymasa o sprawę beatyfikacji o. Rafała Kalinowskiego. Prymas pragnął, aby nastąpiła ona w kontekście wielkiej nowenny przed obchodami Tysiąclecia Chrztu Polski w 1966 r. Nadto wskazywał na inną okoliczność, postulującą ewentualną beatyfikację, mianowicie na celebrowany w 1962 r. jubileusz czterechsetlecia

Reformy Karmelu, podjętej przez św. Teresę od Jezusa w 1562 r. w Ávili, której to reformy „*Servus Dei Raphael Kalinowski, fuit auctor in Polonia, vitae suae sacrificio*” – jak czytamy w liście Prymasa i Konferencji Episkopatu do św. Jana XXIII (z 12 stycznia 1961 r.). Weześniej, bo już 8 grudnia 1958 r., kard. Wyszyński zabiegał o to u abp. Józefa Gawliny, opiekuna polskiej emigracji w Rzymie, podkreślając, że w związku z przygotowaniami Narodu na Tysiąclecie Chrztu Polski należy obok zadań religijno-moralnych i naukowych przyspieszyć sprawy beatyfikacyjne naszych rodaków, wśród których o. Rafała Kalinowskiego. Prosił więc abp. Gawlinę o objęcie swoją opieką tego działu pracy przed Millennium i o jego czuwanie nad tą kwestią w Rzymie (N. 7259/58/P).

Co więcej, aby proces o. Rafała Kalinowskiego, a także inne procesy kandydatów na ołtarze z Polski mogły postępować do przodu, 7 stycznia 1964 r. Prymas zwrócił się z prośbą do o. prowincjała Waleriana Ryszki OCD (1912-1977), o wysłanie do pracy w Rzymie naszego współbrata o. Michała Machejka OCD (1918-1998). W liście tym (N. 56/64/P) czytamy m.in.: „Ojciec Święty Paweł VI bardzo przychylnie odniósł się do mojej prośby o przyspieszenie na Tysiąclecie Chrztu Polski postępowania beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego naszych polskich Sług Bożych. A w Kongregacji Obrzędów brak jest kapłana polskiego, którego obowiązkiem byłoby czuwanie, żeby na czas były nadsyłane akta procesów oraz niezbędne dokumenty historyczne. (...) W Polsce jest zaledwie kilku kapłanów, którzy doskonale znają prawo beatyfikacyjne zarówno w teorii jak i w praktyce. Do nich zalicza się o. Michał Machejek. (...) Proszę więc o. Prowincjała o wszczęcie odpowiednich kroków, żeby o. Michał mógł udać się do Rzymu i tam pracować na rzecz spraw Kościoła Katolickiego w Polsce”. Prośba ta – jak wiemy – została zrealizowana i o. Michał, po rzeczeniu się posługi przeora w Poznaniu i po (wprawdzie kłopotliwym) uzyskaniu paszportu, przybył do Rzymu w lipcu 1965 r., zamieszkał w naszej Kurii Generalnej Karmelitów Bosych, a przy polskim kościele pw. św. Stanisława bp. i m. w Rzymie przy Botteghe Oscure zorganizował biuro – Postulatorski Ośrodek Studiów, zostając najpierw Postulatorem Generalnym Polski, a później, już za pontyfikatu św. Jana Pawła II, bo w 1984 r., Relatorem w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Dzięki jego zaangażowaniu, nie tylko św. Rafał Kalinowski, ale wielu naszych rodaków i rodaczek, zostało wyniesionych do chwały ołtarzy (jakkolwiek za życia kard. Wyszyńskiego tylko dwoje: św. Maksymilian Kolbe (1971) i bł. Maria Ledóchowska (1975). Prymas Tysiąclecia zawsze żywił wobec o. Michała swoją wdzięczność, o czym świadczą choćby następujące jego słowa z listu skierowanego 5 stycznia 1972 r. do Postulatorskiego Ośrodka Studiów, w którym wspierała o. Michała w pracy, jako sekretarka, s. Sebastiana Krzyś, sercanka: „Jestem gorąco wdzięczny za Waszą pracę i za życzenia, (...), tak pełne nadziei, na chwałę Bożą przez przyszłych świętych i błogosławionych polskich. Podzielam Wasz optymizm i raduję się, że jesteście tam w Rzymie pełni zapału”.

Inny, niełatwy, to prawda, wątek relacji naszej Polskiej Prowincji Karmelitów Bosych z Archidiecezją Warszawską i jej Ordynariuszem, dotyczy dialogu o odzy-

Beatissime Pater,

Nos infrascripti Archiepiscopi et Episcopi Poloniae in comitiis ad tractanda Ecclesiae negotia sub praesidentia et directione Em. ac Rev.mi Stephani Card. Wyszyński, Primatis Poloniae, fraterne congregati, Sancitati Vestrae humillimas submittimus preces in Causa Beatificationis Servi Dei, P. Raphaelis a Sancto Joseph, in saeculo Josephi Kalinowski, sacerdotis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, cuius inscriptio in Albo Beatorum, cum cultu respectivo, summopere rei catholicae in patria nostra prodesset.

Motiva quibus preces nostras munimur sunt:

1. Ipsa persona Servi Dei eiusque benignitas et humanitas exemplata in vita eiusdem iuxta formam Salvatoris nostri quibus moverentur fideles, seducentibus principiis naturalismi et materialismi agitati et perturbati, ad rectas sentiendi et agendi supernaturales normas.
2. Festa Iubilaei millenari a suscepto regenerationis Sacramento Baptismi Poloniae, quibus velut novem annorum exercitiis paeparantur Pastores et grex ut fideles se exhibeant Christo eiusque Sanctissimae Matri, Reginae Poloniae.
3. Tandem quadringentesima jubilaria Festa ab reformatione Ordinis Carmelitarum Discalceatorum celebranda anno 1962, cujus Reformationis, Servus Dei, fuit auctor in Polonia, vitae suae sacrificio.

Quibus omnibus moti humiles et iteratas renovamus preces easque fidenter Sancitati Vestrae praesentamus, ut dignetur eas benigne sustinere et apostolica benignitate promovere et quidem ita, ut occasione Iubilaei Ordinis Servus Dei P. Raphael Kalinowski a Sanctitate Vestra in album Beatorum adscribi possit.

Varsaviae, die 12 I 1961 a.

+ Stefan Card. Wyszyński.

+ Eugeniusz Baziak
Archiepiscopus

+ Antonius Gamasiak
Archiepiscopus Torunienensis

+ Stanislaus Augustus
Episcopus Promiślanski

+ Jan Tomasz, Opusculum

+ Michael Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Ignacy Jan Płocin, Opusculum

+ Leon Jędrzejowski, Opusculum

+ Stanislaus Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

+ Józef Kępczyński, Opusculum

+ Karol Jędrzejowski, Opusculum

skanie klasztoru i kościoła na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie, odebranego Zakonowi po upadku powstania styczniowego. Kapituła Prowincjalna przed upływem stulecia od tej kasaty, złożyła na ręce ks. Prymasa, arcybiskupa warszawsko-gnieźnieńskiego, memoriał o zachowaniu prawa własności obiektu, zapobiegając tym samym tegoż prawa przedawnieniu. Ks. Prymas nie dał nigdy pisemnej deklaracji w tej kwestii, ale prosił przy różnych okazjach o cierpliwość, mówiąc, że seminarium duchowne archidiecezji warszawskiej, jakie mieściło się w tymże klasztorze, jest dla Kościoła lokalnego sprawą priorytetową i obiecał zwrot własności po wybudowaniu seminarium na Bielanach. Śmierć Prymasa w 1981 r. i późniejsze ukierunkowania w archidiecezji nie sprzyjały jednak ewentualnemu powrotowi karmelitów bosych do ich własności. Dialog z archidiecezją od 1993 r. prowadziła Warszawska Prowincja Karmelitów Bosych, która w tym właśnie roku powstała wskutek podziału Prowincji Polskiej na warszawską i krakowską. W 2017 r. arcybiskup warszawski, kard. Kazimierz Nycz, w ramach rekompensaty moralnej za klasztor na Krakowskim Przedmieściu, przekazał naszemu Zakonowi kościół i klasztor Świętej Trójcy w Warszawie na Solcu i współbracia prowincji warszawskiej zamieszkali w nim i objęli posługę w miejscowej parafii z dniem 26 sierpnia tegoż 2017 r.

Nie zapomnijmy jednak, że pomimo tego trudnego dialogu, Czcigodny Sługa Boży, Prymas Tysiąclecia, utworzywszy w 1962 r. Prymasowski Instytut Życia Wewnętrznego w Warszawie, zaprosił doń z wykładami z teologii modlitwy i mistyki naszego współbrata, o. Ottona Filka OCD (1918-2014), który przez 30 lat tam pracował jako kompetentny i ceniony specjalista (ŻK 130/2014, s. 57). Nadto w 1968 r. kard. Wyszyński innego naszego współbrata, o. Symplicjusza Bałysa OCD (1933-2004) mianował duszpasterzem akademickim w Warszawie, udzielając mu równocześnie indultu do odprawiania Mszy św. poza kościołem („sub divo”) oraz władzy głoszenia Słowa Bożego i spowiadania na terenie całej Polski (N. 1791/69/P). Posługę tę o. Symplicjusz pełnił przez 3 lata, bo w 1971 r. skierowano go do pracy wśród Polonii Chicagowskiej w Stanach Zjednoczonych.

Nadto już schorowany, niecały rok przed swoją śmiercią, Prymas Tysiąclecia skierował na ręce o. prowincjała Eugeniusza Morawskiego, bardzo ciepły list gratulacyjny z racji obchodów stulecia wskrzeszenia życia karmelitańskiego w Polsce. Obchody te, w obecności przełożonego generalnego, o. Filipa Sainz de Baranda OCD (1930-2017), odbyły się w Czernej w lipcu 1980 r. Pisał nam sędziwy już wtenczas Kardynał Prymas, i słów tych, jak pamiętam, z szacunku wobec niego, wysłuchaliśmy na początku liturgii na stojąco: „Opatrzność Boża prowadziła Waszych Ojców trudnymi drogami. Doświadczali oni prześladowania, kasaty klasztorów i całej Prowincji. A jednak życie karmelitańskie dzięki dobroci Bożej nie przestało istnieć. Przetrwowało ono w klasztorze w Czernej, gdzie ojcowie pielęgnowali ducha modlitwy i kontemplacji. Zaznaczyć trzeba, że do tego klasztoru i w tym czasie przybył opatrznościowy mąż, o. Rafał Kalinowski, który wydatnie ożywił życie karmelitańskie” (*Nasz Karmel*, 2/1980, s. 4).

Prymas zachęcał następnie, „aby jubileusz nie przeminął bez oddźwięku w naszym życiu i pracach nad soborową odnową”. I pouczał nas po ojcowsku: „Wasze życie i posługę apostołską niech nadal cechuje szczególna cześć i miłość do Maryi, Matki Karmelu (...). Pielęgnujcie modlitwę i ducha kontemplacji, w myśl Waszych tradycji. (...) Wiernych, którzy do Was przychodzą i wśród których gdziekolwiek pracujecie, uczcie modlitwy i synowskiej miłości ku Maryi” (*tamże*).

Wydaje mi się, że słowa te, mimo upływu prawie czterdziestu lat, nie straciły nic ze swej aktualności; przeciwnie, wydają się one nabierać dzisiaj szczególnej mocy, niejako testament wynoszonego na ołtarze Kościoła Prymasa Polski, wobec nas, polskich karmelitów bosych.

Dodajmy jeszcze, że Siostry Karmelitanki Bose niektórych polskich klasztorów zachowują wobec Czcigodnego Sługi Bożego Prymasa Tysiąclecia wdzięczną pamięć, także za pomoc (nie tylko moralną) okazywaną w podejmowaniu nowych fundacji, czy w pracach budowlano-remontowych swoich domów. To prawda, że w jednym czy drugim przypadku, decyzje podjęte przez Prymasa „na mocy specjalnych poruczeń Stolicy Apostolskiej” nie były w odniesieniu do klasztorów naszych Sióstr w powołaniu najszcześniejsze, to jednak ogólnie i z perspektywy czasu patrząc, przeważało zawsze dobro, choć okupione cierpieniem.

Warto też przywołać znajomość najpierw Biskupa Lubelskiego, a potem Prymasa Polski ze Służebnicą Bożą Kunegundą Siwiec OCDS (1876-1955), zaproszenie jej do udziału w rekolekcjach, które prowadził na Siwcówce dla pań z powstającego Instytutu Prymasowskiego i pozytywną ocenę jej „Nadprzyrodzonych Oświeceń”.

Niech przywołanie w przededniu beatyfikacji kard. Stefana Wyszyńskiego tych pośpiesznie zebranych faktów i myśli dopomaga nam być bardziej zjednoczonymi z Kościołem naszej Ojczyzny, a świetlany przykład eklezjalnego i patriotycznego zaangażowania Wielkiego Prymasa Tysiąclecia niech nam dopomaga – zgodnie z jego słowami – „pielęgnować ducha rozmodlenia i kontemplacji w służbie Ludowi Bożemu, ucząc go modlitwy i synowskiej miłości do Maryi”, naszej Matki i Królowej Karmelu.

o. Szczepan T. Prażkiewicz OCD

NOWY KALENDARZ LITURGICZNY ZAKONU

W uroczystość Matki Bożej Szkaplerznej, 16 lipca 2019 r., Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów zatwierdziła nowy Kalendarz Liturgiczny naszego Zakonu (Prot. N. 345/18). Dekret został podpisany przez Prefekta Kongregacji, kard. Roberta Saraha, i jej podsekretarza, o. Konrada Maggioni SMM. Kalendarz uwzględnia nowych Świętych i Błogosławionych Karmelu. Zauważa się w nim jednak ograniczenie ich wspomnień do środowisk, w których żyli. Nadto wspomnienia te pozostają w większości dowolnymi. Prawie wyjątkiem jest fakt, że wspomnienie św. Rafała Kalinowskiego zachowało status obowiązkowego w całym Zakonie (19 listopada, w Polsce zaś 20 listopada, ze względu na wspomnienie bł. Salomei przypadające 19 listopada w kalendarzu liturgicznym naszej Ojczyzny).

Wspomnienie zaś bł. Alfonsa i Towarzyszy, męczenników, ma z Zakonie status „ad libitum”, w Polsce zaś jest obowiązkowe i przypada nadal 12 czerwca. Oto nowy kalendarz Zakonu:

KALENDARZ WŁASNY ZAKONU

BRACI BOSYCH NAJŚWIĘTSZEJ MARYI DZEWICY Z GÓRY KARMEL

STYCZEŃ

- 4 Św. Cyriaka Eliasza od św. Rodziny Chavary, prezbitera, wsp. dowolne
W prowincjach indyjskich wsp. obowiązkowe
- 8 Św. Piotra Tomasza, biskupa, wsp. dowolne
- 9 Św. Andrzeja Corsini, biskupa, wsp. dowolne
W prowincjach włoskich wsp. obowiązkowe
- 27 Św. Henryka de Ossó y Cervello, prezbitera, wsp. dowolne

LUTY

- 4 Bł. Marii Eugeniusza od Dzieciątka Jezus Grialou, prezbitera, wsp. dowolne
- 24 Bł. Józefy Naval Girbés, dziewicy, wsp. dowolne

KWIECIEŃ

- 17 Bł. Baptysty Spagnolego, prezbitera, wsp. dowolne
- 18 Bł. Marii od Wcielenia Barba Acarie, zakonnicy, wsp. dowolne
W prowincjach francuskich wsp. obowiązkowe
- 23 Bł. Teresy Marii od Krzyża Manetti, dziewicy, wsp. dowolne

MAJ

- 4 Bł.bł. Anioła Marii Prat Hostench, Łukasza od Świętego Józefa Tristany Pujol, prezbiterów, i towarzyszy, męczenników, wsp. dowolne
W prowincjach hiszpańskich wsp. obowiązkowe
- 16 Św. Szymona Stocka, prezbitera, wsp. dowolne
W prowincji anglo-irlandzkiej wsp. obowiązkowe
- 22 Św. Joachimy de Vedrúna, zakonnicy, wsp. dowolne
- 25 Św. Marii Magdaleny od Słowa Wcielonego de Pazzi, dziewicy, wsp. obowiązkowe

CZERWIEC

- 7 Bł. Anny od św. Bartłomieja, dziewicy, wsp. dowolne
W prowincjach hiszpańskich wsp. obowiązkowe
- 12 Bł.bł. Alfonsa Marii od Ducha Świętego Mazurka, prezbitera, i towarzyszy, męczenników, wsp. dowolne
W prowincjach polskich wsp. obowiązkowe

LIPIEC

- 12 Św.św. Ludwika Martin i Marii Zeli Guérin, małżonków, wsp. dowolne
- 13 Św. Teresy od Jezusa Fernández Solar, dziewicy, wsp. obowiązkowe
W Chile święto
- 16 NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY Z GÓRY KARMEL, GŁÓWNEJ PATRONKI ZAKONU, uroczystość

17 Bł.bł. Teresy od św. Augustyna Lidolne i towarzyszek, dziewic i męczennic, wsp. dowolne

W prowincjach francuskich wsp. obowiązkowe

20 ŚW. ELIASZA, PROROKA I NASZEGO OJCA, święto

23 Najświętszej Maryi Panny, Matki Łaski Bożej, wsp. obowiązkowe

24 Bł.bł. Marii Pilar od Świętego Franciszka Borgiasza Martínez García, Marii Sagrario od Świętego Alojzego Gonzagi Cantarero i towarzyszek, dziewic i męczennic, wsp. dowolne

27 Bł. Tytusa Brandsmy, prezbitera i męczennika, wsp. dowolne

28 Bł. Jana Soretha, prezbitera, wsp. dowolne

W prowincjach francuskich wsp. obowiązkowe

SIERPIEŃ

7 Św. Alberta z Trapani, prezbitera, wsp. obowiązkowe

9 Św. Teresy Benedykty od Krzyża, dziewicy i męczennicy, wsp. obowiązkowe

W prowincjach europejskich: Patronki Europy, święto

18 Bł.bł. Leonarda Duverneuill, Michała Alojzego Brulard, Huberta od Świętego Klaudiusza, prezbiterów, i towarzyszy, męczenników, wsp. dowolne

25 Św. Marii od Jezusa Ukrzyżowanego Baouardy, dziewicy, wsp. dowolne

26 Św. Teresy od Jezusa, naszej Matki, Pamiątka Przebicia Serca, wsp. dowolne

(W Polsce ze względu na uroczystość NMP Częstochowskiej – 30 sierpnia).

WRZESIEŃ

1 Św. Teresy Małgorzaty od Najśw. Serca Jezusa Redi, dziewicy, wsp. obowiązkowe

W prowincjach włoskich święto

11 Bł. Marii od Jezusa López Rivas, dziewicy, wsp. dowolne

W prowincjach hiszpańskich wsp. obowiązkowe

17 ŚW. ALBERTA JEROZOLIMSKIEGO, BISKUPA I PRAWODAWCY ZAKONU, święto

PAŹDZIERNIK

1 ŚW. TERESY OD DZIECIĄTKA JEZUS, DZIEWICY I DOKTORA KOŚCIOŁA, święto

15 ŚW. TERESY OD JEZUSA, DZIEWICY, DOKTORA KOŚCIOŁA I NASZEJ MATKI, uroczystość

30 Bł. Marii Teresy od Świętego Józefa Tauscher, dziewicy, wsp. dowolne

LISTOPAD

6 Św. Noniusza od Świętej Maryi Alvareza Pereiry, zakonnika, wsp. dowolne

W Portugalii wsp. obowiązkowe

7 Bł. Franciszka od Jezusa, Maryi i Józefa Palau y Quer, prezbitera, wsp. dowolne

8 Św. Elżbiety od Trójcy Przenajświętszej Catez, dziewicy, wsp. dowolne

14 WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH ZAKONU KARMELITAŃSKIEGO, święto

15 Wspomnienie Wszystkich Zmarłych Zakonu Karmelitańskiego

20 Św. Rafała od Świętego Józefa Kalinowskiego, prezbitera, wsp. obowiązkowe

(W Polsce obchodzone 20 listopada).

29 Bł.bł. Dionizego, prezbitera i Redempta, zakonnika, męczenników, wsp. dowolne

W prowincjach indyjskich wsp. obowiązkowe

GRUDZIEŃ

11 Św. Marii Maravillas od Jezusa Pidal y Chico de Guzmán, dziewicy, wsp. dowolne

14 Św. JANA OD KRZYŻA, KAPŁANA, DOKTORA KOŚCIOŁA I NASZEGO OJCA,
uroczystość

DODATEK

KWIECIEŃ

W Ameryce Łacińskiej:

28 Bł. Marii Felicji od Jezusa Sakramentalnego Guggeri Echevarría, dziewicy, wsp. dowolne

MAJ

W prowincjach włoskich:

29 Bł. Eliaży od Świętego Klemensa Fracasso, dziewicy, wsp. dowolne

CZERWIEC

W prowincjach francuskich:

14 Św. Elizeusza, proroka, wsp. dowolne

W prowincjach włoskich:

14 Bł. Marii Kandydy od Eucharystii Barba, wsp. dowolne

26 Bł. Marii Józefiny od Jezusa Ukrzyżowanego Catanea, dziewicy, wsp. dowolne

LIPIEC

W prowincjach europejskich:

7 Najświętszej Maryi Panny, Matki Łaski Bożej, wsp. obowiązkowe

W prowincjach hiszpańskich:

24 Bł.bł. Marii Pilar od Świętego Franciszka Borgiasza Martínez García, Teresy od
Dzieciątka Jezus García i Marii Anieli od Świętego Józefa Voltierra Tordesillas, dziewic i
męczennic, wsp. dowolne

27 Bł. Tytusa Brandsmy, prezbitera i męczennika, wsp. dowolne

SIERPIEŃ

W prowincjach hiszpańskich:

16 Bł. Marii Sagrario od Świętego Alojzego Gonzagi Cantarero, dziewicy i męczennicy,
wsp. dowolne

LISTOPAD

W prowincjach francuskich:

5. Bł. Franciszki Amboise, zakonnicy, wsp. dowolne

GRUDZIEŃ

W prowincjach włoskich:

16 Bł. Marii od Aniołów Fontanella, dziewicy, wsp. dowolne.

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO
ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Prot. N. 345/18

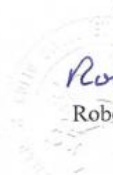
ORDINIS FRATRUM DISCALCEATORUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS DE MONTE CARMELO

Instante Reverendo Patre Ioanne Iosepho Bergara, Ordinis Fratrum Discalceatorum beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, litteris die 12 mensis iulii 2019 datis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice FRANCISCO tributarum, Calendarium proprium eiusdem Ordinis, prout in adiecto exstat exemplari, perlibenter probamus, ut ab omnibus, qui eo tenentur, in posterum servetur.

In Calendario imprimendo mentio fiat de approbatione ab Apostolica Sede concessa.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, die 16 mensis iulii 2019, in memoria beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

Robertus Card. Sarah

Robertus Card. Sarah
Præfectus

Conradus Maggioni

P. Conradus Maggioni, S.M.M.
Subsecretarius

WYMOWNE ROCZNICE

1. Minęło 395 lat od męczeńskiej śmierci z rąk Tatarów o. Makarego Demeskiego (1624-2019)

Listę polskich karmelitów bosych, zmarłych w opinii świętości lub męczeństwa otwiera o. Makary Demeski od Najśw. Sakramentu. Urodził się on w 1566 r. we

Włodzimierzu w szlacheckiej rodzinie prawosławnej. W młodości, w poszukiwaniu wyższych wartości, przyjął nieświadomie arianizm, wstąpił do wojska i został rotmistrzem. W zawierusze wojennej po śmierci Dymitra Samozwańca został wtrącony do więzienia, gdzie spotkał karmelitów bosych pragnących przez Moskwę dotrzeć do Persji. Przeszedł na katolicyzm i w 1615 r. przyjął w Krakowie habit karmelitański. W 1624 r., kiedy pracował w klasztorze przemyskim, napadli na Polskę Tatarzy pod wodzą Kantymira Murzy (zm. 1637). Stanęli obozem pod Przemyślem. Magistrat miasta usilnie nalegał na przeora klasztoru karmelitów bosych, aby posłał o. Makarego, znającego język

tatarski, z poselstwem do Kantymira w celu szukania porozumienia. Miasto nie było bowiem w stanie się obronić. O. Makary podjął się trudnej misji, pomimo tego, że był świadomy czym ona grozi. Stanąwszy przed Kantymirem pragnął ofiarować mu palmę zgody. Wódz tatarski żądał jednak ucałowania go w stopę, czego o. Makary odmówił. Rozgniewany Kantymir kazał więc o. Makarego zamordować, co niezwłocznie uczyniono. Legenda podaje, że Kantymir, tuż po zamordowaniu o. Makarego, zobaczył go w obłokach z jaśniejącym krzyżem zwycięstwa. Faktem jest, że nakazał swym wojskom odwrót na wschód. Sława męczeństwa o. Makarego rozeszła się po całej Polsce i kaznodzieje sławili go, jako ukoronowanego chwałą męczennika. W przemyskim kościele karmelitów bosych znajduje się epitafium o. Makarego z jego podobizną (jak na zdjęciu), a przemyska wspólnota zakonna upamiętnia go także za naszych dni publikacjami i częstym wystawianiem w przemyskim teatrze *Fredreum* sztuki teatralnej „Ku Prawdzie”, pióra o. Bernarda Smyraka OCD. .

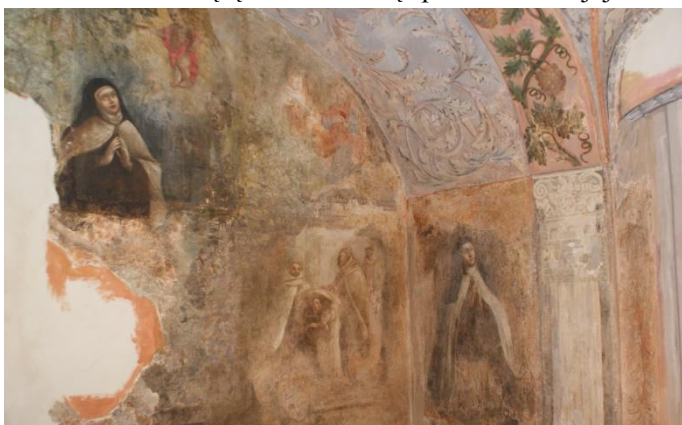
Medalion z epitafium o. Makarego (zbliżenie)

2. Minęło 200 lat od przewiezienia doczesnych szczątków sł. B. m. Teresy Marchockiej z Warszawy do Krakowa (1818-2019)

Był dzień 19 kwietnia 1652 roku. Matka Teresa od Jezusa Marchocka „westchnęła tylko i zaraz podniósłszy oczy w niebo, świecę w rękę trzymając, ducha panieńskiego Panu Bogu oddała o tej godzinie w piątek, o której Chrystusa Pana z krzyża zdjęto” – zapisały kroniki. A działo się to w Warszawie, w klasztorze, którego była fundatorką. Po śmierci, jak to zwyczajnie bywa, ciało uwolnione od cierpień odprężyło się, twarz się rozpogodziła, stała się jakby z alabastru, patrzącym wydawała się nawet nieco uśmiechnięta. W oczekiwaniu na po-grzeb „Siostry wszystkie całą noc przy niej siedziały, nie mogąc się napatrzeć piękności onego przybytku Ducha Świętego i mądrości Boskiej”. Wierni podchodzili do kraty, by pożegnać tę, którą wielu uważało za świętą. Przez kratę pocierano o jej ciało różańce, obrazki i agnuski.

Matkę Fundatorkę pochowano w krypcie klasztoru, a siostry w dalszym ciągu uważały ją za matkę i szczególną opiekunkę zgromadzenia. Przekonanie to w sposób istotny rzutowało na stosunek do jej ciała. Mniszki były przekonane, że powinno być ono zawsze tam, gdzie jest zgromadzenie. Dlatego gdy w 1655 roku opuściły miasto z powodu najazdu szwedzkiego, zabrały ze sobą trumnę z jej ciałem. A gdy dekretem rządowym z 18 grudnia 1818 roku klasztor został skasowany i siostry na miejsce zamieszkania wybrały Kraków, przywiozły tam ciało swojej fundatorki.

Fragment fresku w pierwotnym klasztorze warszawskim

Matka Teresa po śmierci wróciła do Krakowa, jednak nie do klasztoru św. Marcina, w którym odbyła nowicjat i złożyła śluby zakonne. W 1787 roku został on bowiem skasowany mniszki przeniosły się do klasztoru na Wesołej założonego w 1725 roku. Miejscowe zgromadzenie liczyło zaledwie dziewięć starszych zakonnic i przyjazd dwunastu sióstr z Warszawy zapewnił klasztorowi przetrwanie i odrodzenie, co siostry zgodnie uznały za łaskę uzyskaną przez przyczynę matki Teresy. Zgromadzenie warszawskie przywiozło ze sobą nie tylko ciało swojej Matki, ale również przekonanie o jej świętości, której opinia przetrwała do naszych dni i doprowadziła do podjęcia jej procesu beatyfikacyjnego.

3. 110 lat temu Czcig. sł. B. m. Teresa Kierocińska obrała za kierownika duchowego sł. B. o. Anzelma Gądka (1909-2019)

Do ważnych rocznic karmelitańskich w 2019 r. należy także 110. lecie wydarzenia, które wpłynęło na późniejsze powstanie (w 1921 r.) Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus, mianowicie spotkanie w Czernej czcig. służebnicy Bożej Teresy od św. Józefa (Janiny Kierocińskiej) ze sługą Bożym o. Anzelmem od św. Andrzeja Corsini (Maciejem Gądkiem). Spotkanie to i obranie sobie o. Anzelma za spowiednika, miało ogromny wpływ na rozwój życia duchowego późniejszej m. Tere-

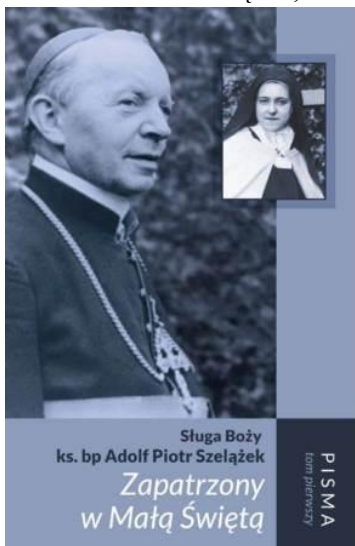
M. Teresa Kierocińska po prawicy Założyciela. Sosnowiec 1932

sy i jej utwierdzenie się w powołaniu. Dzięki kontaktowi osobistemu i listowemu ze światłym kapłanem i zakonnikiem zapoznała się z duchowością karmelitańską, która bardzo jej odpowiadała. Nawiązała duchową przyjaźń ze św. Teresą od Jezusa, reformatorką Karmelu i wstąpiła do Świeckiego Zakonu Karmelitańskiego w Krakowie, przyjmując imię Teresa. Coraz większe zżycie się z duchowością karmelitańską podczas I wojny światowej, gdy pracowała w hospicjum prowadzonym przez Siostry Albertynki w Krakowie przy ul. Lubicz 25 i uczęszczała do pobliskiego kościoła Karmelitów Bosych przy ul. Rakowickiej 18, korzystając z kierownictwa duchowego o. Anzelma, zaowocowało następnym wstąpieniem do Bractwa Dzieciątka Jezus, i w końcu przyjęciem propozycji o. Anzelma, by zostać współzałożycielką i pierwszą przełożoną Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus. Nastąpiło to 31 grudnia 1921 r., gdy wraz z kilkoma kandydatkami otrzymała z rąk o. Anzelma habit zakonny i była przełożoną nowopowstałego zgromadzenia zakonnego do śmierci w opinii świętości 12 lipca 1966 r., formując siostry w duchu dziecięctwa Bożego i podejmując dzieła apostołstwa i miłosierdzia wśród ubogich.

4. Przed stuleciem śl. B. bp Adolf Piotr Szelażek przyjął sakrę biskupią (1918-2018)

W 1918 r., 29 lipca, papież Benedykt XV mianował sufraganiem płockim ks. Adolfa Piotra Szelażka, od 14 grudnia 1925 r. ordynariusza diecezji łuckiej na

Wołyniu, wielkiego czciciela św. Teresy od Dzieciątka Jezus i założyciela Zgromadzenia Sióstr św. Teresy od Dzieciątka Jezus, zwanych potocznie terejankami. Od początku swej posługi jako ordynariusz łucki Sługa Boży prowadził aktywną działalność duszpasterską i organizacyjną. Już w drugim roku po objęciu diecezji wystarał się u papieża Piusa XI do poddania jej pod patronat św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Chętnie odwiedzał Lisieux i korespondował z m. Agnieszka, rodzoną siostrą św. Teresy. Znana jest książka pt. „Zapatrzony w Małą Świętą” (Kraków 2015) – pierwszy tom pism Sługi Bożego, opracowany przez s. Hiacyntę Augustynowicz, postulatora i prof. dr hab. Waldemara Rozyńkowskiego, historyka z UMK w Toruniu, gromadzący teksty biskupa o św. Teresie od Dzieciątka Jezus.

Uroczystości rocznicowe, pod wymownymi hasłami odbyły się: w Płocku („Pasterz na miarę niepodległej Polski”, 18 lutego 2018), w Podkowie Leśnej („Kto we łań sieje...”, 17 listopada 2018) i w Płocku („Spotkanie przy doczesnych szczątkach Sługi Bożego”, 10 lutego 2019) i w Stoczku Łukowskim („Pamięci Sługi Bożego w rodzinnym mieście”, 17 marca 2019).

5. 100.ecie Urodzin śl. B. o. Rudolfa Warzechy (1919-2019)

W uroczystość Wszystkich Świętych Zakonu Karmelitańskiego, tj. 14 listopada, minęło sto lat od przyjścia na świat w Bachowicach k. Wadowic Stanisława Warzechy, późniejszego o. Rudolfa od Przebicia Serca św. Teresy. Z tej okazji w kościele w Bachowicach odbyły się okolicznościowe uroczystości angażujące parafie i szkołę. Zaś w niedzielę 24 listopada br., stulecie to, na które specjalny stempel wydała Poczta Polska świętowano w Wadowicach. Wcześniej w kwaterze karmelitańskiej wadowickiego cmentarza parafialnego zostały wykonane prace na miejscu pierwotnego pochówku Sługi Bożego: dawna marmurowa tablica została wymieniona i uzupełniona informacją, że doczesne szczątki Kandydata na ołtarze 1 marca 2019 r. zostały przeniesione do kościoła klasztorowego. Wydano także upamiętniającą stulecie

pocztówkę, przywołującą zasadnicze miejsca i daty związane z życiem i posługą o. Rudolfa.

Koncelebrowanej Mszy św., w której obsługę liturgiczną włączyła się rodzima parafia Sługi Bożego z Bachowic, przewodniczył jej nowy proboszcz, ks. Jerzy Skórkiewicz, a homilię wygłosił o. Tadeusz Florek, prowincjał Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych. Spośród koncelebransów wymienimy spokrewnionych ze Sługą Bożym kapłanów, z najstarszym z nich, tj. ks. Wojciechem Warzechą, a z karmelitów bosych z o. Benedyktem Belgrau'em – asystentem Stowarzyszenia Przyjaciół o. Rudolfa, o. Grzegorzem Irzykiem – przeorem, o. Szczepanem Prażkiewiczem – postulatorem, i innymi.

Odczytano też list gratulacyjny Przełożonego Generalnego, nadesłany na ręce p. dr. Władysławy Misiarz, prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Sługi Bożego, o następującej treści:

Sl. B. o. Rudolf Warzecha jako gimnazjalista w Wadowicach

Drodzy Bracia i Siostry!

Zmierzający ku swemu końcowi bieżący 2019 Rok Pański był pełen wymownych rocznic dotyczących bł. Alfonsa Marii Mazurka i naszych, będących w drodze na ołtarze, Współbraci Karmelu Terezańskiego w Polsce. W roku tym, 13 czerwca, minęła bowiem 20. rocznica beatyfikacji o. Alfonsa, a nadto, 28 sierpnia, 75. rocznica jego męczeństwa, poprzedzonego, 4 dni wcześniej, męczeńską śmiercią sł. B. Franciszka Powiertowskiego. Co więcej, 15 października tego roku przypadała 50. rocznica śmierci sł. B. Anzelma Gądka, a nieco ponad 15 lat temu, 8 grudnia, odszedł do wieczności śp. o. Cherubin Pikoń, i do ewentualnego rozpoczęcia jego procesu beatyfikacyjnego przygotowuje się instytut „Elium”.

W końcu w tym roku, 14 listopada, w uroczystość Wszystkich Świętych Zakonu Karmelitańskiego, mija setna rocznica urodzin sł. B. o. Rudolfa Warzechy. To właśnie jego postać i przesłanie pragnę przywołać w tym moim słowie i pozdrowić Was wszystkich, którzy zgromadziliście się przy jego sarkofagu w Wadowicach, by modlić się o beatyfikację tego znanego spowiednika, kierownika duchowego, opiekuna chorych i cierpiących – jak sami go zapamiętaliście. Nazywacie go „kapłanem z otwartymi oczami” i „specjalistą od spotkania człowieka z Bogiem”, bo rzeczywiście był on takim w swoim życiu zakonnym i kapłańskim, przeżywanym w komunii z Jezusem Chrystusem, Jego Matką, św. Józefem i Świętymi Karmelu – wszak przyszedł na świat w ich liturgiczną uroczystość, a swą modlitwą i stosownym ukierunkowaniem przyczynił się bardzo do kanonizacji św. Rafała Kalinowskiego.

Dziś także on zmierza ku chwale ołtarzy i jego heroiczne cnoty bada Stolica Apostolska. Łącząc się w modlitwie o beatyfikację o. Rudolfa z Wami Wszystkimi i z serca błogosławie.

Oddany w Karmelu

o. Saverio Cannistrà OCD, Przełożony Generalny

6. 95.lecie wstąpienia sł. B. Kunegundy Siwiec do OCDS (1924-2019)

O tej rocznicy pamiętano podczas XXII Ogólnopolska Pielgrzymki do Stryszawy, która odbyła się pod hasłem: *Wszystko czynię z miłości do Boga*. Dnia 22 czerwca 2019 r. Siwcówka przyjęła nas bardzo łagodną, sprzyjającą aurą. Zjechali się liczni członkowie Świeckiego Zakonu Karmelitańskiego, Bractw Szkaplerznych i Legionu Maryi. Byli też oczywiście uczestnicy pieszej pielgrzymki z Wadowic. Przy wejściu na Wzgórze Miłosierdzia dostaliśmy program dnia i losowaliśmy karteczki z cytataми z książki *Miejsce Mojego Miłosierdzia i Odpoczynku*. Wszystkich serdecznie powitał o. Krzysztof Górski, delegat Prowincjała ds. Świeckiego Zakonu. We wstępie, przekazując pozdrowienia od wicepostulatora w procesie beatyfikacyjnym Sł. B. Kunegundy Siwiec, o. Szczepana Praśkiewicza, zdał relację z postępu prac związanych z przebiegiem procesu. Zostało przygotowane tłumaczenie na język włoski książki *Miejsce Mojego Miłosierdzia i Odpoczynku*, co powinno pomóc w dalszym rozszerzaniu kultu Sługi Bożej.

Konferencję pod tytułem *Rezygnowanie z siebie dla służby* wygłosił o. Marcin Fizia, neoprezbiter. Pod jego kierunkiem rozważaliśmy fragment Pierwszego listu św. Jana. Napelnieni słowem Bożym i głęboką refleksją, adorowaliśmy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Adorację prowadził o. Marcin razem z Teresą Duszkiewicz ze wspólnoty krakowskiej, po czym udzielał indywidualnego błogosławieństwa prymicyjnego.

W czasie przeznaczonym na posiłek, rozmowy i spotkania nawiedziliśmy również kaplicę, by pomodlić się w ciszy przy sarkofagu ze szczątkami Kundusi. Część osób odwiedziła p. Franciszkę Bartkowską, opiekującą się domem Sługi Bożej. Chociaż bardzo słaba, jak zwykle budowała gości cierpliwością i pogodą ducha.

Msza Święta rozpoczęła się przed piętnastą. Przewodniczył jej bp Janusz Mastalski z Krakowa. Towarzyszyło mu w koncelebrze pięciu kapłanów: o. Krzysztof Górski, o. Zenon Choma, o. Marcin Fizia, o. Stefan Duda CR kapelan, ks. Aleksander Salamon, proboszcz ze Stryżawy. Główny celebrans sprawował Mszę Świętą w intencji beatyfikacji Sługi Bożej Kunegundy Siwiec. Biskup z wielkim naciskiem podkreślał, jak ważna jest jednoznaczność w naszym życiu, bo „nie można dwóm panom służyć”. Dopiero moralnie przejrzysty katolik może odpowiednio oddziaływać na innych. Mówił o wielkiej wartości prawdy i modlitwy w naszym życiu, bo tutaj rozegra się walka cywilizacyjna i to, na jakich prawach będzie oparte w przyszłości życie społeczne.

Po błogosławieństwie nastąpiły podziękowania, które należały się przede wszystkim głównym organizatorom: Monice Kowalczyk, Brygidzie Bogackiej i Sławomirowi Krukowi. Dzięki wielu osobom, ich zaangażowaniu i wysiłkowi pielgrzymka dała nam poczucie jednej wspólnoty.

Marta Jasińska OCDS

7. 75.lecie męczeństwa sł. B. Franciszka Powiertowskiego i bł. Alfonsa Mazurka (1944-2019) oraz 20.lecie beatyfikacji o. Alfonsa (1999-2019).

W sierpniu br. minęło 75 lat od tragicznych dni, jakie u schyłku drugiej wojny światowej przeżywał nasz klasztor czerneński, kiedy to niemieccy żołnierze cynicznie zamordowali dwóch jego zakonników: nowicjusza – br. Franciszka od św. Józefa (Jerzego Powiertowskiego), zastrzelonego 24 sierpnia i pogrzebanego 26 sierpnia, i o. przeora Alfonsa od Ducha Świętego (Józefa Mazurka), zastrzelonego 28 sierpnia i pogrzebanego nazajutrz.

Drugi z nich, tj. o. przeor Alfons M. Mazurek, włączony do grupy 108 Męczenników hitleryzmu II wojny światowej w tzw. procesie włocławskim, został wyniesiony na ołtarze przez Ojca Świętego Jana Pawła II w Warszawie dwadzieścia lat temu, 13 czerwca 1999 r. Jego biografię, duchowe przesłanie i okoliczności męczeńskiej śmierci zawierają liczne i łatwo dostępne publikacje (m.in.: Czesław Gil, *Zwyciężyłeś zwycięstwem Boga*, Kraków 1984; *Bł. Alfons Maria Mazurek, karmelita bosy*, Kraków 1999; Kamil Maccise, *Wierność i męczeństwo*, Kraków 1999; Szczepan T. Praśkiewicz, *Błogosławiony o. Alfons Mazurek*, Włocławek 2001).

Pierwszego natomiast, czyli br. Franciszka Powiertowskiego, objęto postępowaniem procesowym zmierzającym ku beatyfikacji w procesie pelplińskim, zainaugurowanym 17 września 2003 r. w Warszawie. Proces rogatoryjny rozpoczął się 16 marca br. w naszej Kurii Prowincjalnej w Krakowie. Wicepostulatorem w tymże procesie z ramienia naszej Prowincji jest o. prof. Wiesław K. Kiwior, który opublikował też naukową biografię Sługi Bożego, pt. *W poszukiwaniu sensu życia: Shuga Boży Franciszek Jerzy Powiertowski* (Kraków 2012). Trwa rzymska faza procesu. Już 10 maja 2013 r. Stolica Apostolska wydała dekret *de validitate* w odnie-

sieniu do jego fazy diecezjalnej. Prace nad *Positio* jednak się opóźniają, oczywiście nie z winy Zakonu.

Obchody wymownych rocznic miały miejsce przede wszystkim w Czernej i w Wadowicach. Skądinąd do obu tych miejsc przybył ks. Andrzej Jużko z Lubartowa, wielki promotor kultu bł. Alfonsa w parafii jego chrztu (na zdjęciu pozuje przy krzyżu upamiętniającym miejsce jego męczeństwa). Zamieszczamy poniżej teksty

modlitw o gloryfikację obu męczenników:

1. Modlitwa o beatyfikację sł. B. Franciszka Powiertowskiego OCD

Boże, który napeliłeś umysł Twojego sługi Franciszka szczególną pamięcią o Twojej obecności i pozwoliłeś mu przypieczętować czystość serca i miłość do Twojego Syna i Jego Dziewiczej Matki męczeńską śmiercią, spraw, aby był on wyniesiony na ołtarze i wspomóż nas swoją łaską, abyśmy, wsparci jego przykładem, do końca życia dochowali wierności zobowiązaniom chrztu świętego. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

(*Imprimatur*: Kuria Metropolitalna w Krakowie, Nr 147/2003).

SIERVO DE DIOS
FRANCISCO POWIERTOWSKI
CARMELITA DESCALZO
1917 - 1944

Padre bueno que sostienes con tu gracia a tus hijos, para que en tiempo de persecución proclamen tu amor y la buena noticia de la salvación. Por la intercesión de tu siervo Francisco Powiertowski escucha mi súplica y concédeme lo que humildemente te presento...

comunicar las gracias recibidas al email:
carmeloteresiano@gmail.com

Sługa Boży Franciszek Powiertowski na jednym z portali internetowych w Ameryce Łacińskiej

2. *Modlitwa o kanonizację bł. Alfonsa Marii Mazurka OCD*

Wszechmogący Boże, który wezwałeś bł. Alfonsa Marię i Towarzyszy do oddania życia z miłości ku Chrystusowi i Kościołowi, wspomóż nas swoją łaską, abyśmy wsparci przykładem ich życia i męczeństwa, do końca życia dochowali wierności zobowiązaniom Chrztu świętego. Udziel nam również łask, o które Cię za ich przyczyną z pokorą i ufnością prosimy i pozwól nam oglądać ich w chwale Twoich Świętych. Amen.

(*Imprimatur*: kard. Stanisław Dziwisz, Nr 1625/2008).

8. 50.lecie śmierci sł. B. o. Anzelma Gądka (1969-2019)

Główne obchody 50. rocznicy śmierci Ojca Założyciela Sługi Bożego Anzelma Gądka miały miejsce 12 października 2019 r. w kościele Karmelitów Bosych w Łodzi przy ul. Liściastej 9, gdzie znajduje się grób Sługi Bożego.

Uroczystość rozpoczęto pokazem filmu dokumentalnego pt. „Sługa Boży Ojciec Anzelm Gądek – 50 rocznica śmierci” w reżyserii Joanny Adamik, Kraków 2019. Dzięki bogatej dokumentacji archiwalnej (fotograficznej i filmowej) przybliżono ostatnie lata życia Sługi Bożego, jego pogrzeb, a także zamieszczono świadectwa siostr karmelitanek Dzieciątka Jezus, które spotykały o. Założyciela na drogach swojego życia. Przed i po projekcji filmu, chór siostr karmelitanek Dzieciątka Jezus pod dyr. s. Agnes Krzyżanowskiej, wykonał pieśni skomponowane ku czci Sługi Bożego.

Przed Mszą świętą, procesja celebransów ze służbą liturgiczną i asystą zatrzymała się w kruchcie kościoła, gdzie spoczywają doczesne szczątki Sługi Bożego, i ks. biskup Ireneusz Pękański odmówił modlitwę o beatyfikację o. Anzelma. Siostry odśpiewały pieśń „W Trójcy Przenajświętszy Boże”.

Uroczystą Eucharystię pod przewodnictwem ks. bpa Ireneusza Pękańskiego, biskupa pomocniczego archidiecezji łódzkiej, koncelebrowali: o. dr hab. Szczepan T. Praśkiewicz OCD – konsultor Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie, o. prowincjał dr Jan Malicki OCD – przełożony Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych, ks. prałat Paweł Sukiennik – proboszcz rodzinnej parafii Sługi Bożego pw. Wniebowzięcia NMP z Niegowici, o. Kazimierz Kubacki SJ – przewodniczący Wydziału ds. życia konsekrowanego i stowarzyszeń życia apostołskiego archidiecezji łódzkiej, ks. Paweł Świrad – dyrektor Domu Księży Emerytów w Łodzi, o. Tobiasz Zarzecki OCD – przełożony wspólnoty Karmelitów Bosych w Warszawie na Solcu, o. Marian Stankiewicz OCD – przełożony wspólnoty Domu prowincjalnego Karmelitów Bosych w Warszawie, o. Piotr Bajorek – przeor Karmelitów Bosych w Łodzi wraz z Ojcami tejże wspólnoty.

Wszystkich uczestników uroczystości powitał Ojciec Prowincjał Jan Malicki. Powiedział on m.in.: „Wdzięczni Bogu za jego życie, prosimy też w naszej wspólnej modlitwie o dar jego beatyfikacji, tym bardziej, że 50-ta rocznica jego śmierci

przypomina nam w szczególny sposób jakby „Pięćdziesiątnicę”, Zesłanie Ducha Świętego, dlatego też jesteśmy tu dzisiaj w tak licznym gronie.”

Podczas Mszy świętej dziękowano Panu Bogu za dar życia Ojca Założyciela, za spełnione jego powołanie zakonne i kapłańskie, które do dziś jest świadectwem zjednoczenia z Chrystusem oraz całkowitego oddania swego życia Zakonowi i Kościołowi świętemu.

Homilię wygłosił ks. bp Ireneusz Pękalski, który powiedział m.in. „Droga świętości to droga dla każdego z nas, bo i Maryja pamiętała te słowa Starego Testamentu: «Świętymi bądźcie!» Ojciec Anzelm te słowa i słowa Jezusa: Bądźcie doskonałymi – wziął na serio, bo nie chciał byle jak przeżyć tej doczesności, którą dał mu Pan Bóg, jako drogę do domu Ojca. Ojciec Anzelm umierał w opinii świętości. Teraz tylko następny krok, by ta świętość została potwierdzona przez Kościół. Kaznodzieja wspominał: „Byłem obecny przy ekshumacji o. Anzelma na cmentarzu na Radogoszczy, a potem świadkiem drugiego pogrzebu w kościele Ojców i umieszczenia trumny w kruchcie karmelitańskiej świątyni”.

Podczas Eucharystii śpiew liturgiczny wykonał chór sióstr karmelitanek Dzieciątka Jezus pod dyr. s. Agnes Krzyżanowskiej CSCIJ oraz chór parafialny im. ks. Adama Ziemby z Niegowici pod dyr. s. Natany Szaro CSCIJ. Wykonano m.in. utwory: *Flos Carmeli*; *Święta Dziewico, łask skarbnico*; *O Salutaris Hostia*; *Jesu, dulcis memoria*; *Szkaplerzna Matko z Dzieciątkiem i Wpatrzone w Ojca*.

W uroczystej liturgii uczestniczyli: członkowie rodziny Gądków z różnych stron Polski, członkowie Chóru parafialnego im. ks. Adama Ziemby z Niegowici, przełożone prowincjalne wraz z siostrami z trzech prowincji Zgromadzenia; s. Lucyna Witczak, słuźebniczka NMP – referentka diecezjalna; delegacja dzieci z czterech szkół podstawowych z terenu parafii Niegowic – laureaci tegorocznego *Turnieju wiedzy o Słudze Bożym o. Anzelmie Gądku*; delegacja karmelitańskiej asysty parafialnej, delegacja służby liturgicznej z Niegowici i z Łodzi, delegacja kleryków z Wyższego Seminarium Karmelitów Bosych w Poznaniu, delegacja członków karmelitańskiego Świeckiego Zakonu, parafianie z Łodzi oraz czciciele Sługi Bożego z różnych stron Polski.

Podziękowanie ks. bp Ireneuszowi Pękalskiemu za sprawowaną Mszę świętą złożyły: Matka Błażeja Stefańska, przełożona generalna Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus oraz s. Konrada Dubel, postulator.

Po Mszy św. zaproszeni goście udali się na obiad do Domu Prowincjalnego Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus przy ul. Złocieniowej 38. Następnie goście zwiedzili Muzeum Sługi Bożego. Zebrane w nim eksponaty są autentycznymi pamiątkami związanymi z jego życiem i działalnością. Dzięki środkom multi-medialnym można także obejrzeć filmy dokumentalne, prezentacje oraz posłuchać archiwalnych nagrań konferencji głoszonych przez o. Anzelma.

Pięćdziesiątą rocznicę śmierci Sługi Bożego wspomniano również w Rzymie, w Międzynarodowym Kolegium Karmelitów Bosych, którego o. Anzelm był organizatorem i wieloletnim rektorem (w latach 1926-1945). W dniu 15 października 2019 r., podczas uroczystego rozpoczęcia roku akademickiego w *Teresianum*, w koncelebrowanej Mszy świętej, o. Albert Wach OCD, przełożony wspólnoty profesorów *Teresianum*, sprawował Mszę św. w intencji o beatyfikację o. Anzelma. Później w *Aula Magna* o. prof. Denis Chardonnens OCD w swoim przemówieniu inauguracyjnym nawiązał do obchodzonej tego dnia 50. rocznicy śmierci o. Anzelma, pierwszego rektora *Teresianum*, Postaci wielkiej i zasłużonej dla całego Karmelu. Ponadto, w kaplicy zakonnej rzymskiej wspólnoty Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus, przy Piazza San Pancrazio 5/b, Mszę św. o beatyfikację Ojca Założyciela sprawował o. Szczepan Praśkiewicz OCD.

Niech Sługa Boży wstawia się za nami i niech nadal wysłuchuje prośby zanoszone przez jego pośrednictwo u tronu Dzieciątka Jezus!

Zachęcam wszystkich, którzy są zainteresowani postacią Sługi Bożego do odwiedzania naszego bloga o Ojcu Założycielu: www.anzelmgadek.pl oraz wiadomości na facebooku: <https://www.facebook.com/anzelmgadek/>

s. Imelda Kwiatkowska CSCIJ, wicepostulator

Do Uczestników uroczystości, na ręce s. Postulator Konrada Dubel CSCIJ, zwrócił się także z listem gratulacyjnym N.O. General:

Droży Bracia i Siostry! Bieżący rok w polskim Karmelu Terezańskim, a zwłaszcza w Zgromadzeniu Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus, upływa pod znakiem wymownych rocznic związanych ze Sługą Bożym o. Anzelmem od św.

Andrzeja Corsini, Założycielem tegoż Zgromadzenia, długoletnim wychowawcą i prowincjałem Polskiej Prowincji Zakonu, a także Definitorem Generalnym, zasłużonym Rektorem Międzynarodowego Kolegium Teologicznego w Rzymie i cennym Konsultorem Stolicy Apostolskiej. To 135 lat temu przyszedł on na świat w parafii Niegowić, co zostało upamiętnione wymownymi obchodami w lutym bieżącego roku, a 15 października, w uroczystość św. M.N. Teresy, przypada pięćdziesięciolecie jego odejścia do Domu Ojca w Łodzi.

Poinformowany o zaplanowanych z tej okazji uroczystościach, łączę się duchowo w modlitwie dziękczynienia i prośby o rychłą beatyfikację Sługi Bożego, podobnie jak i Czcig. Słudźnicy Bożej m. Teresy Kierocińskiej, która jako pierwsza przełożona generalna sama dźwigała ciężar kierowania Zgromadzeniem, gdy Ojca Założyciela wezwano na długie lata posługiwania w Rzymie.

Kiedy w 1984 r., obchodzono stulecie urodzin o. Anzelma, mój poprzednik, śp. o. Filip Sainz de Baranda, w liście gratulacyjnym nazwał Sługę Bożego „człowiekiem opatrnościowym dla Polskiej Prowincji, oddanym sługą Zakonu” i „wiernym synem Kościoła, (...) który pozostaje jasnym i mocnym przykładem wierności [łasce powołania], przeżywanej ze stałością i oddaniem” (*Acta Ordinis Carmelitarum Discalceatorum*, 29 (1984) 113-121).

Życzę, aby uroczystości rocznicowe przyczyniły się do większego jeszcze poznania życia i przesłania Sługi Bożego, zawsze otwartego na głos Kościoła, o czym świadczą jego własne słowa, będące niejako testamentem: „opierając się na orzeczeniach Kościoła życie zakonne nie martwieje, ani nie karłowacieje, ale się rozwija z rozwojem myśli i wiedzy Kościoła i z wolą Boskiego Jego Założyciela” (*O wychowaniu*, cz. I, s. 34). Dlatego zachęcał: „co zgodne (...) z praktyką w Kościele, czytajcie i roztropnie wypełniajcie, co zaś przeciwne zdrowej nauce Kościoła, odrzućcie” (*Myśli i uwagi rekolekcyjne*, s. 32 i 268).

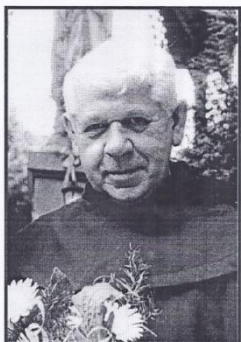
Pozostając z Wami w duchu tak właśnie rozumianej eklezjalnej komunii, i ponawiam życzenie szybkiego wyniesienia na ołtarze obojga Założycieli Zgromadzenia – wybitnych postaci polskiego Karmelu Terezańskiego.

o. Saverio Cannistrà OCD, Przełożony Generalny

Rzym, 1 października 2019 r., w uroczystość św. Teresy od Dzieciątka Jezus.

9. Minęło 15 lat od śmierci śp. o. Cherubina Pikonia (2003-2019)

Trwają prace nad rozeznaniem stosowności i eklezjalnego waloru ewentualnego wprowadzenia procesu beatyfikacyjnego śp. o. Cherubina od Najśw. Maryi Panny (Stanisława Pikonia). W piętnastolecie jego śmierci Instytut Elanium opublikował pamiątkowy obrazek Założyciela, uzyskując wcześniej „Imprimatur” Krakowskiej Kurii Metropolitalnej, podpisane przez ks. bp. Jana Szkodonia:

Ojciec Cherubin Pikoń należał do Zakonu Karmelitów Bosych. Był cenionym spowiednikiem i znanym kierownikiem duchowym. Wraz z o. Józefem Prusem OCD jest Współzałożycielem żeńskiego Świeckiego Instytutu Karmelitańskiego ELIANUM.

W latach sześćdziesiątych rozpoczął opracowanie podstawowej siedmioletniej formacji dla świeckich osób składających profesję rad ewangelicznych. W trudnych latach walki z Kościołem i religią wskazywał sposób życia oparty na głębokiej modlitwie i ofiarnym pełnieniu czynów bezinteresownej miłości.

W ramach pracy duszpasterskiej głosił homilie i konferencje, prowadził rekolekcje i dni skupienia. Heroicznie służył w konfesjonale, bardzo zatroskany o wzrost duchowy i zbawienie każdej duszy.

W czasie trudnych dni choroby wypraszał łaski dla Kościoła i Ojczyzny. Zmarł w opinii świętości w klasztorze Karmelitów Bosych w Czernej w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP 8 grudnia 2003 r.

O łaskach otrzymanych przez
wstawiennictwo śp. Ojca Cherubina prosimy informować:
Świecki Instytut Karmelitański „Elianium”
Czerna 210; 32-065 Krzeszowice

Pod obrazkiem:

Śp. Ojciec Cherubin od Najświętszej Maryi Panny
Stanisław Pikoń OCD
1921 – 2003

Uniwersytet Papieski Jana Pawła II
w Krakowie
Wydział Teologiczny
KATEDRA HISTORII DUCHOWOŚCI
31-002 Kraków, ul. Kanonicza 9

Visum et approbatum: *o. Jan Witas Sopoć OCD*

(o. prof. dr hab. Jerzy W. Gogola OCD. censor Curiae Metropolitanae)

Cracoviae, die *20.07.2019*

2709

IMPRIMATUR

bp Jan Hlodni, w.h. gen.

Cracoviae, die *21.08.2019*

Ks. Kazimierz Moskal
wicekanclerz

NOWOŚĆ Z POSTULACJI GENERALNEJ

Gino Bartali, mistrz kolarstwa i członek Świeckiego Zakonu w drodze na ołtarze

Prowincja Karmelitów Bosych Centralnej Italii wraz ze Świeckim Zakonem Karmelitów Bosych podjęły starania o wprowadzenie procesu beatyfikacyjnego włoskiego kolarza Gino Bartali OCDS (1914-2000). Był on jednym z największych kolarskich mistrzów, albowiem 2 razy zwyciężył „Tour de France”, 4 razy zdobył tytuł Mistrza Włoch i dominował w najważniejszych włoskich wyścigach kolarskich: 4 razy wygrał na trasie Mediolan-San Remo i 3 razy w „Giro di Lombardia”. Jako człowiek prawy rozmodlony był stawiany za wzór sportowca. Nigdy nie zdejmował z szyi szkaplerza karmelitańskiego, a po zwycięstwie Tour de France pożegnał na paryskim stadionie Parc des Princes kibicujących na jego cześć 50 tysięcy kibiców i poszedł się pomodlić w katedrze Notre Dame. W czasie wojny ratował Żydów, chowając w ramie roweru zdjęcia ukrywających się, by wyrobić im fałszywe dokumenty, które potem im przekazywał. Zakładał

koszulkę ze swoim nazwiskiem, a strażnicy niemieccy na posterunkach kontrolnych pozdrawiali mistrza, prosili o autografy i życzyli udanego treningu. Gdy jednak go zdemaskowano i aresztowano, został rychło zwolniony, gdyż Niemcy nie chcieli ryzykować uderzenia w „legendę”.

Już w 2005 r. Bartali'ego odznaczył pośmiertnie za jego sukcesy i działalność na rzecz drugiego człowieka prezydent Włoch Carlo Azeglio Ciampi. Zaś w 2012 r. instytut Jad Waszen uhonorował go tytułem Sprawiedliwego wśród Narodów Świata” (por. „Życie Karmelu”, nr 115/2012, s. 36-37).

Oto nowe logo Biura Postulatorskiego, które wykonał brat Marcin od Krzyża (Winnicki) OCD z Krakowa. Dziękujemy i gratulujemy.

Natomiast logo biuletynu, jakie od pierwszego numeru znajduje się na stronie tytułowej, o czym wtedy informowaliśmy, wykonały Siostry Karmelitanki Bose z Islandii. Bóg zapłać!

WYTYCZNE DOTYCZĄCE RELIKWII

W związku z faktem, że ostatnio do Biura Postulatorskiego wpływają liczne prośby o relikwie, kierowane w znacznym stopniu przez kolekcjonerów, pragniemy poinformować, że do zadań każdej Postulacji należy m.in. troska o przechowywanie i rozprowadzanie relikwii Błogosławionych i Świętych należących do diecezji lub zakonu. Prosząc o relikwie należy wziąć pod uwagę następujące zasady:

1. Do Postulacji należy ocena otrzymanych wniosków i przekazywanie relikwii wraz z certyfikatem autentyczności, opatrzonych pieczęcią Postulacji.
2. Relikwie w kapsułkach, przeznaczone do kultu publicznego, istnieją tylko w odniesieniu do Świętych i Błogosławionych. Nie można więc zwracać się o takowe relikwie przed beatyfikacją Sług czy Służebnic Bożych. W ich przypadku rozpowszechniane są obrazki z tzw. „relikwijką” (na ogół z materiałem portartym o ich doczesne szczątki).
3. Każda prośba o relikwie musi wpłynąć do Postulacji na piśmie, z podpisem proszącego i jego urzędową pieczęcią oraz popierającym prośbę podpisem i pieczęcią właściwego ordynariusza (biskupa lub wyższego przełożonego zakonu). Prośby przedkładane telefonicznie lub mailowo nie są uwzględniane.
4. Zwykle przyjmuje się tylko prośby od duszpasterzy lub przełożonych wspólnot zakonnych. Zawsze należy zaznaczyć gdzie relikwie będą przechowywane, aby mogły być czczone przez wiernych (kościół, kaplica zakonna, seminaryjna, szpitalna lub więzienna...).
5. Wnioski osób świeckich (w tym seminarzystów) nie są uwzględniane, z wyjątkiem szczególnie umotywowanych przypadków. Są bezwzględnie odrzucane prośby składane przez kolekcjonerów.
6. Należy mieć świadomość, że relikwie nie mogą być nigdy przedmiotem handlu czy jakiegokolwiek transakcji (kan. 1190, § 1). Otrzymując relikwię zwyczajowo składa się w Postulacji drobną ofiarę za koszty kapsuły i przygotowania relikwii oraz z przeznaczeniem na prowadzenie nowych procesów beatyfikacyjnych.

(Por.: <https://www.postocd.org/it/reliquie/normative>)

Z Karmelu na ołtarze

Biuletyn Biura Postulatorskiego Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych
34-100 Wadowice, ul. Karmelicka 22; tel. 33 873 21 87 w. 31; e-mail: biuropostulatorskieocd@gmail.com
konto: 60 1600 1013 1844 4951 0000 0014
Za zgodą Przełożonego Prowincjalnego (Nr 7/09 z 9.01.2009)

Do użytku wewnętrznego – Ad usum internum